

Passionshistorien enligt Markus (Mark 14:1–15:47)

Passionshistorien kan läsas eller sjungas fördelad på tre roller (I, II, +).

I Vår Herre Jesu Kristi lidande enligt evangelisten Markus.

Det var två dagar kvar till påsken och det osyrade brödets högtid. Överstepräster och de skriftlärdade sökte efter ett sätt att kunna gripa honom med list och döda honom. De sade:

II "Inte under själva helgen, för då kan det bli oro bland folket."

I Medan han var i Betania och låg till bords hemma hos Simon den spetälske kom en kvinna med en flaska dyrbar äkta nardusbalsam. Hon bröt upp flaskan och hällde ut alltsammans över hans huvud. Några blev förargade och sade till varandra:

II "Vilket slöseri med balsam. För den oljan hade man ju kunnat få mer än trehundra denarer att ge åt de fattiga."

I Och de grälade på henne. Men Jesus sade:

+ "Låt henne vara! Varför gör ni henne ledsen? Hon har gjort en god gärning mot mig. De fattiga har ni alltid hos er, och dem kan ni göra gott mot när ni vill, men mig har ni inte alltid. Hon har gjort vad hon kunde. I förväg har hon söjt för att min kropp blev smord till begravningen. Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne."

I Men Judas Iskariot, en av de tolv, gick till överstepräster för att förråda honom.

De blev glada och lovade att ge honom pengar. Och han sökte efter ett lämpligt tillfälle att förråda Jesus.

Första dagen av det osyrade brödets högtid, när påsklammen slaktades, frågade lärjungarna:

II "Vart vill du att vi skall gå för att ordna påskmåltiden åt dig?"

I Då skickade han i väg två av dem och sade åt dem:

+ "Gå in till staden. Där möter ni en man som bär på en vattenkruka. Följ efter honom, och där han går in skall ni säga till den som äger huset: Mästaren frågar: Var är salen där jag kan äta påskmåltiden med mina lärjungar? Då visar han er till ett stort rum i övervåningen som redan står färdigt. Där skall ni ordna för oss."

I Lärjungarna gav sig i väg, och när de kom in i staden fann de att allt var som han hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

På kvällen kom han dit med de tolv. Medan de låg till bords och åt sade Jesus:

+ "Sannerligen, en av er kommer att förråda mig, han som äter med mig."

I Då blev de bedrövade och frågade honom, den ene efter den andre:

II "Det är väl inte jag?"

I Han svarade:

+ "Det är en av de tolv, han som doppar i skålen tillsammans med mig. Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född."

I Medan de åt tog han ett bröd, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem och sade:

+ "Ta detta, det är min kropp."

I Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem, och de drack alla ur den. Han sade:
+ "Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många. Sannerligen, aldrig mer skall jag dricka av det vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet i Guds rike."
I När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget. Där sade Jesus till dem:
+ "Ni skall alla komma på fall, ty det står skrivet: *Jag skall dräpa herden, och fåren skall skingras*. Men när jag har uppstått skall jag gå före er till Galileen."
I Då svarade Petrus:
II "Även om alla andra kommer på fall, så skall inte jag göra det!"
I Jesus sade:
+ "Sannerligen, redan i natt, innan tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger ha förnekat mig."
I Men Petrus försäkrade:
II "Om jag så måste dö med dig, skall jag aldrig förneka dig."
I Och detsamma sade alla de andra.
Så kom de till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till lärjungarna:
+ "Sitt kvar här, medan jag ber."
I Men han tog med sig Petrus, Jakob och Johannes. Bävan och ångest kom över honom, och han sade till dem:
+ "Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka."
I Han gick lite längre bort, föll ner på marken och bad att få slippa denna stund, om det var möjligt. Han sade:

+ "Abba! Fader! För dig är allting möjligt. Ta denna bägare från mig. Men inte som jag vill, utan som du vill."
I När han kom tillbaka fann han att de sov, och han sade till Petrus:
+ "Simon, sover du? Orkade du inte hålla dig vaken en enda timme? Vaka, och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag."
I Så gick han bort igen och bad med samma ord. När han kom tillbaka fann han igen att de sov; de kunde inte hålla ögonen öppna, och de visste inte vad de skulle svara. För tredje gången kom han tillbaka, och då sade han:
+ "Ja, ni sover och vilar er! Det räcker nu. Stunden är inne, Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer. Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig."
I Medan han ännu talade kom Judas, en av de tolv, och med honom en folkhop med svärd och påkar, utsänd från översteprästerna och de skriftlärda och de äldste. Förrädaren hade kommit överens med dem om ett tecken:
II "Den som jag kysser är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning!"
I När han nu kom dit gick han genast fram till Jesus.
II "Rabbi",
I sade han och kysste honom. Då grep de Jesus och höll fast honom. Men en av dem som stod där drog sitt svärd, slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom örat. Då sade Jesus till dem:

+ "Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att fångsla mig. Var dag har jag varit med er i templet och undervisat utan att ni har gripit mig. Men skriftens ord skulle gå i uppfyllelse."

I Alla övergav honom och flydde. En ung man som bara hade ett linneskynke på sig ville följa med Jesus. Honom tog de fast, men han lämnade skynket kvar och sprang sin väg naken.

De förde Jesus till översteprästen, och där samlades alla överstepräster och de äldste och de skriftlärda. Petrus följde efter på avstånd, ända in på översteprästens gård, och där satt han sedan bland tjänarna och värmde sig vid elden. Överstepräster och hela rådet sökte få fram vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de lyckades inte. Många vittnade falskt mot honom, och deras vittnesmål stämde inte överens. Några kom med det falska vittnesmålet att de hade hört honom säga:

II "Jag skall riva ner detta tempel som är byggt av människohand och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort av människohand."

I Men inte heller nu stämde vittnesmålen överens. Då reste sig översteprästen från sin plats och frågade Jesus:

II "Skall du inte svara på deras beskyllningar?"

I Men han teg och svarade ingenting. Då ställde översteprästen ännu en fråga:

II "Är du Messias, den Välsignades son?"

I Jesus svarade:

+ "Det är jag, och *ni skall få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln.*"

I Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade:

II "Vad skall vi nu med vittnen till? Ni har hört händelsen. Vad anser ni?"

I Alla fann att han förtjänade döden. Och några började spotta på honom, de band för ögonen på honom och slog honom och sade:

II "Visa att du är profet!"

I Och vakterna gav honom örffilar.

Petrus var nere på gården. Då kom en av översteprästens tjänsteflickor, och när hon fick syn på honom där han satt och värmde sig såg hon på honom och sade:

II "Du var också med Jesus, han från Nasaret."

I Men Petrus förnekade detta:

II "Jag förstår inte alls vad du menar."

I Och han gick ut på den yttre gården. När flickan fick se honom där sade hon återigen till dem som stod i närheten:

II "Han är en av dem!"

I Petrus förnekade det på nytt. Strax efteråt sade de som stod där till Petrus:

II "Visst är du en av dem, du är ju från Galileen."

I Då svor han och bedyrade:

II "Jag känner inte den där mannen som ni talar om!"

I I samma ögonblick gol tuppen för andra gången. Då kom Petrus ihåg detta som Jesus hade sagt till honom:

II "Innan tuppen har galt två gånger skall du tre gånger ha förnekat mig."

I Och han brast i gråt.

I Tidigt på morgonen överlade överstepräster med de äldste och de skriftlärda, hela rådet. De lät binda Jesus och förde bort honom och överlämnade honom till Pilatus. Pilatus frågade honom:

- II "Du är alltså judarnas kung?"
I Han svarade:
+ "Du själv säger det."
I Översteprästerna riktade många anklagelser mot honom, och då frågade Pilatus honom:
II "Har du ingenting att svara? Du hör ju hur de anklagar dig!"
I Men han svarade ingenting mera, och Pilatus blev förvånad.

Vid högtiden brukade Pilatus alltid frige en fånge åt dem, den som de bad om. Nu satt en som kallades Barabbas fängslad tillsammans med upprorsmännen som hade begått mord under oroligheterna. Folket tågade upp till Pilatus och bad honom göra som han brukade. Han svarade:

- II "Vill ni att jag skall släppa judarnas kung?"
I Han förstod att det var av avund mot Jesus som översteprästerna hade utlämnat honom. Men översteprästerna hetsade upp folket till att begära att han skulle släppa Barabbas i stället. Pilatus sade på nytt:
II "Vad skall jag då göra med honom som ni kallar judarnas kung?"
I De ropade:
II "Korsfäst honom!"
I Pilatus frågade:
II "Vad har han gjort för ont?"
I Men de ropade ännu högre:
II "Korsfäst honom!"
I Pilatus, som ville göra vad folket begärde, frigav Barabbas. Jesus lät han piska och utlämnade honom sedan till att korsfästas.

Soldaterna förde in honom på gården, alltså i residenset, och kallade samman hela vaktstyrkan. De klädde honom i en purpurröd mantel och vred ihop en krans av törne och satte den på honom. Sedan hälsade de honom:

- II "Leve judarnas konung!"
I De slog honom i huvudet med en käpp, spottade på honom och föll på knä och hyllade honom. Och när de hade hänat honom tog de av honom den röda manteln och satte på honom hans egna kläder och förde ut honom för att korsfästa honom.
En man som just kom förbi på väg in från landet, Simon från Kyrene, far till Alexandros och Rufus, tvingade de att bära hans kors. De förde Jesus till det ställe som kallas Golgota (det betyder Skallen). Där gav de honom vin med myrra, men han tog inte emot det. De korsfäste honom, och de delade hans kläder mellan sig genom att kasta lott om dem. Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom. På anslaget med anklagelsen mot honom stod det: Judarnas konung.

Tillsammans med honom korsfäste de två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom. De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade:

- II "Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar — hjälp dig själv nu och stig ner från korset."
I Likaså gjorde översteprästerna och de skriftlärda narr av honom sinsemellan och sade:
II "Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han som är Messias, Israels konung, nu får han stiga ner från korset, så att vi kan se det och tro på honom."
I Också de som var korsfästa tillsammans med honom skymfade honom.

Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden och varade till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst:

+ "*Eloi, Eloi, lema sabachtani?*"

I (det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?). Några som stod intill hörde det och sade:

II "Han ropar på Elia."

I En av dem sprang bort och fyllde en svamp med surt vin, satte den på en käpp och gav honom att dricka och sade:

II "Låt oss se om Elia kommer och tar ner honom."

I Med ett högt rop slutade Jesus att andas.

(En stunds tystnad. Man böjer knä.)

I Och då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner. När officeren som stod vänd mot honom såg honom ge upp andan på det sättet sade han:

II "Den mannen måste ha varit Guds son."

I Längre bort stod också några kvinnor och såg på, och bland dem var Maria från Magdala och den Maria som var Jakob den yngres och Joses mor och Salome. De hade följt med honom och tjänat honom när han var i Galileen. Och där var många andra kvinnor, de som hade gått med honom upp till Jerusalem.

Då det redan hade blivit kväll — det var förberedelse-dag, alltså dagen före sabbaten — kom Josef från Arimataia, en ansedd rådsherre, som också han väntade på Guds rike. Han tog mod till sig och gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Pilatus blev förvånad över att Jesus redan skulle ha dött. Han kallade till sig officeren och frågade om Jesus verkligen var död. När han fick

veta det av officeren skänkte han Josef den döda kroppen. Josef köpte linnetyg, tog ner honom och svepte honom i tyget. Han lade honom i en grav som var uthuggen i berget och rullade en sten för ingången till graven. Maria från Magdala och Maria, Joses mor, såg var han blev lagd.